

UČITELJSKI PEVSKI ZBOR V LJUBLJANI
ODSEK JUU • SEKCIJE ZA DRAVSKO BANOVINO

PROGRAM KONCERTA

ob priliki otvoritve

Mariborskega učiteljskega doma
dne 5. novembra 1932. ob 20. uri

*

Dirigent: KUMAR SREČKO

Koncert v Celju dne 6. novembra 1932. ob pol 17. uri

Tajčević Marko:

Četiri duhovna stiha — I. in IV. stavek
I. Hvalite imja Gospodnje . . .
IV. Vospoite Jemu pjesnj novu . . .

Lajovic Anton:

Bolest je kovač
Zeleni Jurij (sopran solo, učiteljica gdč. Mara Pirčeva)

Osterc Slavko:

Pesem o suhi muhi

Lajovic Anton:

Medved z medom Mešani zbori

*

Krstić Peter:

Pod jorgovanom

Milojević Miloje:

Muha i komarac

Adamič Emil:

Šest narodnih pesmi za ženski zbor:

I. Rasti, rožmarin
II. Da bi jaz znala, k'teri je moj
III. V črni gori beli grad
IV. Sem revna deklica
V. Lepo mlado jutro
VI. Izberi si moža Ženski zbori

*

Tajčević Marko:

Starosrbijanske pesme: I, II, III, IV.

Stolcer-Slavenski Josip:

Štiri narodne pesmi:

I. Svatovska
II. Slepačka
III. Jesenske noči
IV. Šaljivka

Adamič Emil:

Potrkan ples Mešani zbori

Tajčević Marko:

»Četiri duhovna stiha«

I.

(Iz psalma 135.)

Hvalite imja Gospodnje, hvalite rabi Gospoda. Hvalite Gospoda, jako blag
Gospod, poite imeni Jega, jako dobro.

(Hvalite Gospodovo ime;
hvalite, služabniki Gospodovi.

Hvalite Gospoda, ker Gospod je dober;
prepevajte njegovemu imenu, ker je sladko.)

IV.

(Iz psalma 33., 71. in 86.)

Vospoite Jemu pjesnj novu... Slava Tebje, Gospodi aliluja!

Da ispolnjatsja usta moja hvalenija, jako da vospoju slavu Tvoju, ves denj
velikoljepije Tvoje

Jako velij jesi Ti, i tvorjai čudesa, Ti jesi Bog jedin.

(Pojte mu novo pesem... Slava tebi Gospod, aleluja!
Moja usta naj bodo polna tvoje hvale;
da prepevam tvojo slavo, ves dan tvoje veličastvo.
Ker ti si velik in čudodelen;
ti edini si Bog!)

Lajovic Anton

Prevedel F. Finžgar

Bolest je kovač

Bolest je kovač
za moje srce.
Na njenem ognjišču
mi strast gori.
Vedno strašni vihar
v žerjavico srca
divje sopiha
in grozne plamene
pali mi besno.

Bolest pa neusmiljeno
kuje srce,
dokler trdo ni
kakor jeklo kaljeno.
Dobro kuje bolest!
Ne stare vihar
in mraz ne požge
in rja ne sne,
kar bolest je skovala!

Lajovic Anton

Oton Zupančič

Zeleni Jurij

Jurij Zeleni se z mavrico paše:
srečno veselo selo bo naše:
že za vodo čez travnike jaše.

Z glavo namigne — trava se vzdigne,
obraz okrene — veje odene,
z okom obrne — cvetje se strne.

Jurij Zeleni, ne hodi drugam,
vinca in pesmi poln je naš hram,
drago bo tebi, milo bo nam. —

Dobri ljudje vi, jasno vam lice!
Rad bi popeval z vami zdravice,
ali gole so Slovenske Gorice.

Jasno vam lice, misel najbolja!
Z vami ostati bilo bi me volja,
a na Koroškem še pusta so polja.

Pusta so polja, slana in mraz,
treba hiteti; kliče me čas,
ali ob leti spet bom pri vas.

Konja vzpodbode, v daljo izginja,
cvetje, zelenje za njim se razgrinja,
da nas Zelenega Jurja spominja...

Osterc Slavko

Belokranjska

Pesem o suhi muhi

Prišli so trije roparji,
komaj so muho prodali.
Suho muho kumerno
tidrarara, tidrararo!
Prišel je vinički Miha,
rekel je: »Komaj še dihal!«
Prišle so prelice iz Kale,
komaj so muho zvezale,
suho muho kumerno
tidrarara, tidrararo.
Prišel je semiški Ivec
in je prinesel najboljši krivec.
Prišel je ločki Matijček,
ta je prinesel velik betiček.
Prišli so trije mesarji,
komaj so muho zaklali.

Prišla je Čofkova Minka,
komaj izpila je kri iz pominka.
Prišla je Škofova Marala,
komaj je muho razparala.
Prišel je Šintarjev Jože,
komaj je dal muho iz kože,
suho muho kumerno
tidrarara, tidrararo.
Prišle so popove dekile,
komaj so čreva izvlekle.
Prišel je tiger iz gase
in jim odnesel najboljše klobase
suhe muhe kumerne
tidrarara, tidrararo!

Lajovic Anton

Oton Župančič

Medved z medom

Skoči, brate, na medveda!
Pa zakaj?
Ukradel nam je lonec meda.
Pa zakaj?
Lačni so mu medvediči.
Pa zakaj?
Prazni so še vsi grmiči.
Pa zakaj?
Saj ne upajo si cvesti.
Pa zakaj?
Sneg bi utegnili jih zamesti.
Pa zakaj?

Burja se čez plan hohoče.
Pa zakaj?
Jug je prepoditi noče.
Pa zakaj?
Ko pa ni še božja volja!
Bratec, aj:
Božja volja je najbolja.
Naj le jug na burjo mahne
in pomlad na zemljo dahne,
cvet in sad rode grmiči,
najedo se medvediči:
takrat skočim za medvedom
pa mu vzamem lonec z medom! —

Krstić P. J.

Pod jorgovanom

Ko ti ščeri, pokida derdane?
Ko ti prosu biser i merdžane?
»Jutros rano ja u baštu, mati,
odoh prve jorgovane brati.
Za derdan mi zape rosna grana,
pa se prosu ispod jorgovana.«

A što su ti mutne oči tako?
Ko da nisi spavala nikako?
»Negdje slavuj pjevaše sa grane,
pa ga slušah sve do zore rane.«
Moja tugo jao,
ako ti je njedra raskopčao?
»Ne karaj me, ne ljuti se name;
puce majko, popucale same!«

Muha i komarac

Haj dili, dilili
 Komar muhu isprosió,
 mnoge svate pokupio
 sve pčelice,
 medenice,
 i osice,
 obadice,
 dilili.
 Po djevojku dolaziše,
 pa jo dvoru dovedoše
 u tikvicu,
 na policu,
 haj dili, dilili.

Pruži komar duge noge
 »Izuj mene, ženo moja.«
 Ona njemu odgovara:
 »Od' otale, nepriliko,
 prekidena, dilili...»

Kad je komar razumio,
 pa je nogom udario,
 stoji muho, pomaganje,
 do blagaja... zu zu zu

To je mrav razumio,
 pa je džidom zametnuo
 do komara dolazio
 džidom da ga udario.

Stade komar pleći,
 a muha se cerekati
 hihih
 dilili...

Adamič Emil

Narodna

Rasti, rožmarin

Rasti, rasti, rožmarin
 ti deviški si spomin,
 rožmarin ima svoj duh,
 naj bo zelen, al' pa suh.

Kadar jaz umrla bom,
 venec lep imela bom,
 z rožmarinom nemškega
 nageljna rudečega.

Adamič Emil

Gorenjska narodna

Da bi jaz znala, kateri je moj

Da bi jaz znala, kateri je moj,
 da bi mu dala pušelje nocoj;
 pušelje je zeleni,
 fantič zaljubljeni,
 Da bi jaz znala, kateri je moj.

Da bi jaz znala kateri je moj,
 jaz bi mu dala robček nocoj;
 robček je židani,
 fantič zaljubljeni,
 Da bi jaz znala, kateri je moj.

Da bi jaz znala kateri je moj,
 jaz bi mu dala venček nocoj;
 venček je zeleni,
 fantič zaljubljeni,
 Da bi jaz znala, kateri je moj.

Adamič Emil

Belokranjska narodna

V črni gori beli grad

V črni gori beli grad,
 notri pa je stolec zlat.
 Na njem sedi ljubi moj,
 saj ga poznam, da je moj.

V žepu ima robček bel,
 saj ga poznam, da je moj.
 Na roki ima prstan zlat,
 saj ga poznam, da je moj.

Sem revna deklica

Jaz sem revna deklica,
žalujem noč in dan,
sem žalostna, objokana,
želim zakonski stan,
sem žalostna, objokana,
ker nimam ljubega moža,
ki bi me troštal, zame bil,
zavoljo mene vse prebil,
me rešil rev, težav.

Jaz zakonska žena sem,
dekletom zglede dam:
moža si ne želite ve,
dokler ste v ledik stan.
Dekletom vedno lušno gre,
zakonskim ženam pa gorje!
Možila sem se, se kesam
za svoj veseli ledik stan
žalujem noč in dan.

Jaz smejala bodem se
okol' svojgá moža,
mu rada brž postregla bom
in mu pokorna b'la.
Če bi kraj njega v krčmo šla,
bi ž njim veselo plesala.
Če bi napila se močno,
zato moj mož nič huđ ne bo,
me nesel bo domov.

Lepo, mlado jutro se rodi

Lepo, mlado jutro se rodi,
s stolpa juternico že zvoni.
Rožice na polju cvetejo,
v rosi jutranji se umivajo.

Ríbice po vodi plavajo,
v solncu ljubko se zigravajo.
Kvišku povzdigujejo glave,
kakor da bi nas pozdravljale.

Ptičice pod nebom letajo,
se po drevju nizko vsedajo.
Žvrgolijo pesem jutranjo,
ž njo nam dobro jutro voščijo.

Izberi si moža

»Očeš, čerka, vzet moža?«
»Mati moja, keroga?«
»Mladega čevljarčiča.«
»Mati moja, nečem ga:
Cel dan po dretah vošči,
celo noč po smoli diši.
Mati moja, nečem ga.«

»Očeš, čerka, vzet moža?«
»Mati moja, keroga?«
»Mladega vzem kmetiča.«
»Mati moja, nečem ga:
Celi dan po polju čepi,
celo noč debelo smrči.
Mati moja, nečem ga.«

»Očeš, čerka, vzet moža?«
»Mati moja, keroga?«
»Mladega vzem šribarja.«
»Mati moja, očem ga:
Lepe ima bele roke,
v žepu dnarce ima svetle.
Mati moja, očem ga.«

Starosrbijanske pesme

I.

Borjano, Borjanke,
sal ti li si moma!
Sal ti znaš da peješ,
Glasot ti se čuje,
dor do naša niva.
Srpa si ostavim,
tebe da te slušam,
koja pesna peješ,
ta ja da zasvirim,
oro da napravam.

II.

Sadila Tinka bosilok,
na mermer ploča sadila!
La-lala, la-lala!

Ne i niknalo bosilok,
tuk i niknalo džundžule!
La-lala, la-lala!

III.

Magdo mori,
a džamija lele,
Šta ti beše Magdo,
te pobeže lele.
Iz gore me Magdo
belo lice lele!
Magdo gajtan vede lele.

IV.

Viknala Jana da peje,
glasot se čuje v Čustendil
Bre-bre i-haha,
'ferim Jano mašala
a-la si grlo imala.

Stolcer=Slavenski Josip

Svatovska

Kad mi na um padne moja draga,
ja ne pazim mraka ni oblaka.
Već se šecem po sokaku!

Sretnem dragu u mome sokaku,
pa joj rečem:
»Dobro veče, draga moja lepa!
Bog daj dobro i srce i večne sreće! Ej!

Stolcer=Slavenski Josip

Slepačka

Darujte mi, prijatelji,
darujte mi, roditelji!
Bog vas mili razveseli,
i Marija božja mati,
da vam v nebu stancvati!

Vidite me s' oćicama,
darujte mi s rućicama,
za oći i vida svoga!
Žalostno je srce moje,
kad ne vide oći moje.

Vsakojaka teška muka,
vsakojaka teška rana.
Kad ne vidim žarko sunce,
vedra neba više sebe,
crne zemlje izpod sebe.

Nećete ga pogubiti,
Bog će vama naplatiti,
s dobrom srećom s lepim zdravljem,
s mirom božjim blagoslovom!
Daj vam Bože zdravim biti
i sirotom podeliti!

Jesenske noči

O jesenske duge noči, ojl!
Reko dragom da ne dode, ojl!
Lepe noči ojl!

Gje si draga, kud se šečeš?
da večeras k meni nečeš?
Lepe noči ojl! Divne noči ojl!

Šaljivka

Čupava, garava otvori vrata!
Ne bupuj, ne luduj, tvoja biti neću!
Kupi če ti bracika
derdan oko vrata.

Sad kupuj, sad luduj,
tvoja biti moram.
Čuješ li, draga moja,
otvori mi vrata.

Potrkan ples

Polka je ukazana
tla so namazana;
hoj haj, hoj haj
kaj bo pa zdaj?
Igra je ukazana,
tla so namazana;
hoj hej, hoj hej
pod se ogrej!

Zahvaljen bod' ljubi moj zet,
ki prišel si pikasto vzet;
je pikasta, lisasta,
šepasta, vegasta,
skrinjo pa polno 'ma
suh'ga zlata.

Tolaži se dobri moj sin,
saj nisi edini trpin;
tud' moja je muhasta,
sitna, jezikasta,
trdih pesti in
koščenih je rok.

Fantje, deklīči vi,
bas že hudo renči;
hoj hej, hoj hej
kri se razgrej!

Roka naj roke se
trdno drži;
hoj hej, hoj hej
lice žari.

